



EL POBLE CATALÀ



REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
SANTA AGNA 19. PRAL. TELEFON 4253

ANY XIV :: NUMERO 4346 :: BARGELONA, DIMARTS, 13 DE MARÇ DE 1917 :: UN NUMERO 3 CENTIMS

IMPRENTA I ESTEREOTIPIA
CARRER EST, 16 TELEFON 2293

GRANS MAGATZEMS

EL SIGLO

El dia 17 acaba

la exposició i venda, amb importants
reduccions de preus de

Objectes per a regal

Figures, Miralls, Mobles, Quadres, Columnes,
Làmpares, Escribanies, Cristalleria, Aparells
parlants, Serveis de plata per a taula, Articles
de pell, Centres, Relloctges, Jardineres, Flors,
Escenes, Vaixelles, Màquines fotogràfiques,
Objectes per a Dibuix i Pintura

Grans ocasions

Sabateria per a senyora (primer pis)

Oportuni. — Sabates de vellut, negres, taló
forat; el parell a pesetes 8'90

Teoria del germanisme distressat

III

En aquesta secció, que és la primera de la segona part d'aquest article, i que és la part que volem dedicar a Anglaterra, direm que la mateixa manera que el poble cobria la mercaderia, el mètode experimental, que és l'únic que pot servir de base positiva a la ciència, és el poble que els pensadors anglesos, fan o més ben dit, han fet servir fins ara, per cobrir la mercaderia filosòfica alemanya i fer-la entrar a Catalunya, com a un anglès d'última novel·la, com si fos les robes per a confeccions que ens envien i que si hem de parlar amb tota franquesa, són un gènere nul·l vegades millor que el de Sabadell i Terrassa, perquè així com en filosofia, els que fabriquen gènere dolent i de mala qualitat són ells, en el ram de la indústria som nosaltres, perquè a Catalunya malgrat la volada que ha pres l'indústria catalana, no passa ni passará mai d'ésser una mala imitació purament comercial dels gèneres estrangers, perquè els catalans som més comerciants que industrials, contra l'opinió del nostre estimat i admirat amic el gran poeta català En Josep Carner, que com fa molt temps que no hem tingut el gust de veure'l, aprofitem l'ocasió per saludar-lo des d'aquestes columnes, advertint que si en aquest precís moment, tinguéssim l'honor de fer-ne una menció especial, perquè ens recordem com si fos ara, de l'última vegada que'n vàrem veure, vèiem tornar aquest tema del comerç i de la indústria catalanes, i mentre ell sostenia que els catalans erem industrials, nosaltres ressaltant sempre la seva opinió, sosteníem la contrària, és dir que si som industrials, és precisament de tant comerciants que som, que no demostrà el fet de que els amos de les fàbriques quan no tenen junts, s'estan més a magatzem que a la fàbrica.

Fetes aquestes disquisicions, que no desgradaran del tot als qui siguin aficionats al omorç, i tornant al que deiem de la filosofia anglesa, direm, que com a producte intel·lectual, és pitjor que una pedregada seca i fàcil de mal que la que està teixida amb els fets de les hipòtesis alemanyes que serveixen per teixir l'error i la mentida i tenyida amb els colors de l'observació i l'experiència, que és el color de la ciència i que és un producte, que si fos presentat al mercat català, no la manufactura anglesa, que'l deixaria nou i molt polit, ningú se'l quedaria i se'n aurien d'entornar i tant Darwin com Spencer, que van ésser llegits i tornats a llegir els catalans d'aquella època, van ésser els intrabandistes que van fer passar el germanisme a Catalunya, perquè van ésser la gota que va anar minant el sostre del casal del nasament català, fins al punt de que nosaltres, que no som ningú, si els mateixos catalans ens ajuden, hi haurem de fer moltes coses, que són les que anirem publicant, que portaran tanta feina com si l'haguéssim fer nou, perquè qui no adoba la gota ha d'adobar la casa sencera.

l'altre dia en la segona secció de la primera part d'aquest article, que en aquesta segona part fa notar per primera vegada a la vida, la identitat i la coincidència de les teories evolucionistes de la doctrina del utilitarisme entre si i de totes dues amb la filosofia, de la voluntat o sia la filosofia germanica, que és una coincidència que ben mirat ha d'ésser considerada com la cosa més expontània del món.

Així va ésser com la filosofia de la qual parlem, molt ben dissimulada amb els fets, va anar entrant al peu de la voritat catalana, i els catalans se la van empassar sense adonar-se'n, perquè els anglesos els hi van donar amb formatge, que diuen els castellans quan volen dir que a un li han fet creure una mentida per mitjà d'una altra mentida, i des d'aleshores ens hem de resignar a aguantar el xafec de les hipòtesis patrocinades per homes com Kant i Hegel i sobre tot per En Schopenhauer, que va ésser el que va tirar la roba a l'aigua i el que va decidir a parlar clar, dient amb paraules textuals, que els altres pensadors alemanys, eren uns cobarts i uns xorrals perquè no havien dit el que'ls va dir, que's que la voluntat és l'essència del tot, que's una proposició fonamental que's que han engolit la filosofia anglesa se l'han empassat sense saber-ho, i qui diu la filosofia anglesa diu l'escossesa, com podríem dir la irlandesa reculant fins als temps d'En Duns Scot, que era el continent de Sant Tomàs, i que va ésser el primer teòleg que va venir a dir que l'essència de Déu és la voluntat absoluta perquè es veu que'n això del germanisme, tant és la filosofia irlandesa, com l'anglesa, com l'escossesa, i que per cert ara que parlem de l'escossesa, que va tenir tanta influència a Catalunya en temps d'En Martí de Ríxals, direm que va ésser comparada amb la escola catalana moderna per En Menéndez i Pelayo, que's un home que deia les coses avans de meditar-les, i per consegüent els seus judicis, només poden semblar exactes als que no passen de les superfícies, que serà una de les coses que encara que sigui de pas, tindrem ocasió de demostrar quant analitzem el pensament català, antic i modern, que és el que ell va estudiar incidentalment, donant proves de que malgrat el no aturar-se a meditar, refiat de les seves facultats privilegiades, era un home de molts mèrits i de grans coneixements, que per cert va fer molt per Catalunya, fent el que encara no havia fet cap català que era estudiar el pensament de la nostra patria.

FRANCESC PUJOL

Cal molta serenitat

Am aquest títol la revista «Teatralia» de Sabadell publica el següent article:

Hem tingut l'ocasió de parlar amb l'Evarist Fàbregas i una vegada més hem pogut comprovar els seus entusiasmes per a la dramaturgia catalana. El patriòtic gest d'aquest il·lustre reusenc ha arbrat la flama de les nostres esperances i ha obert el camí dels nostres optimismes.

Ara, cal no deixar-nos portar per talces orientacions que alguns, per un mal entès propòsit, sembla que voldrien que seguíssim. Hem arribat en uns moments que tots els que ens preocupem de coses de teatre ens convé molta serenitat, la mateixa serenitat d'esperit que l'Evarist Fàbregas: sense la preocupació de voler fer obra patriòtica amb la exclusivitat d'interessos particulars. Com cap altra vegada hem de preocupar-nos abans que tot de que es tracta de fer renàixer ço que semblava mig oblidat del nostre poble, i aquesta renouença no deu haver d'ésser una revifalla, sinó l'esclat d'una vida nova i d'un bell començament. De cap manera hem d'estar conformes en que retorni tot ço caduc i que tou xorc; convenen nous elements, aquells que, durant tant temps, a pesar de l'abandonament i a pesar de la indiferència, han seguit bregant amb tota la fe i amor i amb el convenciment de que arribaria el jorn de la resurrecció del Teatre Català. I aquests, incansables sempre, escament els obstacles, sacrificant la pròpia vida, han mantingut fermes els seus propòsits i voluntats. Durant tot aquest llarg temps s'ha pogut comprovar quins són els veritables amants de la nostra escena.

Quan quasi no es parlava de Teatre Català, quan els actors emigraven per a trobar millor sort, quan els polítics catalans no es preocupaven de la nostra dramaturgia, quan els teatres li tancaven les portes i les empreses en la rebutjaven, hi havia alguns—ben pocs—que volien seguir avant i a tota costa les seves lloables aspiracions perquè les consideraven nobles i patriòtiques, perquè sentien el veritable amor que deu haver de sentir el que es vulla nomenar artista. I seguien els pobles i viles de la nostra Catalunya escampant l'art de la terra, sacrificant-se dels seus propis interessos i donant totes les energies per a demostrar que no del tot havia sigut oblidat el Teatre Català. Podríem aquí nomenar noms i fer una

llista d'aquests incansables lluitadors que com apòstols d'una religió seguien el seu romatge, però no cal, perquè són prou coneguts de tothom i no és hora de molestar-los la humilitat que posseeixen.

Veu's aquí el per què cal tenir molta serenitat i eguardar totes les coses sota el punt de vista més orientat, sense confondre l'ahir i l'avui tan distints i tan oposats.

Des de que ha sigut un fet el contracte del Teatre Romea de Barcelona perquè sigui el casal de la nostra dramaturgia, s'ha parlat molt i s'han volgut donar moltes idees, però la majoria s'ha comprovat que són fel·les d'interessos particulars, com si el teatre fos un partit polític o un mitjà per a proporcionar un canvi de vida a determinats elements que només sentien entusiasmes quan se tracta de cobrar la nòmina. Alguns diaris han escampat notícies i projectes que, de tenir-se en compte i de realitzar-se, el Teatre Català no podria tenir vida pròpia. Convé a tota costa no deixar-nos portar per acontereixements i fer cas omís de totes les passions que no són pròpies a l'estat actual ni a la nostra manera de pensar.

A Catalunya li precisa el temple del Teatre Català, però, més que tot, tindre els mercaders que vulguin introduir-hi les seves trufiques.

Convé serenitat, molta serenitat.

Comentari de la guerra

A l'Ancre i a Bagdad

A les ribes de l'Ancre, els exèrcits britànics continuen accentuant un avenç estratègic que ja digueren era, més que un avenç real, una retirada de l'enemic. Però el fet de l'avanç existeix i no hi ha perquè dissimular-lo. Per llur costat, els francesos mostren gran activitat en la regió del Woevre, lo qual fa presumir que estem a la vella d'importantíssimes operacions en el front occidental, on, com no ens cansarem de dir-ho, s'haurà de resoldre definitivament la guerra.

De totes maneres, el fet capital de aquestes dies és sens dubte la presa de Bagdad per les forces indo-britàniques, acontereixement ja previst i la importància del qual era ja per nosaltres senyalada en un mot recent comentari... Bagdad representa un dels més grossos èxits de la guerra en les regions de l'Orient, que de sobres compensa a Anglaterra de son evidentíssim fracàs als Dardanelles. Bagdad és una adquisició d'immensa valia estratègica i política, cap assegura la invulnerabilitat de tot l'Indostà i impossibilita el somni alemany de la dominació de l'Orient mitjançant la possessió del camí de ferro que a Bagdad havia de finir.

Tinguis present, además, que Bagdad és d'una gran importància religiosa per als caldeus, i que els rastres religiosos exerceixen a Orient una pressió fondíssima. Ara que els Alarbs veuran ja per si s'ustreta al domeny del Sodà de Turquia llur antiquíssima capital, han de rebre torçament als anglesos com a llibertadors.

La marxa dels anglesos sobre Bagdad ha sigut rapidíssima, cap, segons sembla, en cada etapa han recorregut sis legües. Després de la presa de Kut-el-Amara, i ans d'arribar a la antiga ciutat dels kalifes, vinceran a lures a Ctesiphon, en una molt terrible batalla, en el mateix lloc, precisament, on avants havia fracassat el general anglès Townshend. Aquesta rapidesa, que acusa en les forces vencedores una seguretat verament remarcable, prova que a Orient també ha sabut Anglaterra organitzar-se, malgrat de les moltes dificultats que les distàncies, el terreny i el clima li oferien.

La preparació d'Anglaterra ha sigut, doncs, paral·lela a l'Orient i Occident, i la acció decisiva d'amdúes ales britàniques comença a fer-se sentir simultàniament, com ho proven els fets de l'Ancre i la presa de Bagdad. I es fan sentir cantant victòria, la qual era de preveure si no s'oblida l'esperit de tenacitat de que sempre ha donat proves la raça anglesa. No sabem pas on, hem oït dir que Anglaterra no guanyava mai cap batalla, sino la darrera i la definitiva, per lo qual tampoc perdía mai cap guerra. El fet venen confirmant aquesta apreciació de que provialment sembla haver devingut fatal.

LA POLÍTICA

No's pot acceptar de cap manera que l'organització i els procediments dels partits polítics no tinguin una immediata i positiva influència en la sort que han de lograr davant de la

opinió els ideals que respectivament defensen o representen, i per això, una vegada més, després de les eleccions del diumenge, ens hem de lamentar de que la manca de coessió i de coordinació dels partits republicans sigui la causa del descrèdit que tenen les idealitats esquerranes en bona part de la nostra gent i de la desconfiança amb que se les miren.

Sols es podien tolerar aquestes discrepàncies i es podia craurer de bona fe que tenien certa justificació si, com es deia, havien d'ésser motiu d'un reacomodament republicà, d'una "reconquesta" de voluntats i d'adesions que se havien allunyat del camp republicà o podien produir una determinada normalització de la política republicana de Catalunya per l'allunyament de partits als que se'ls considerà com una periorbació per a la tonalització nacionalista que deu extendre's per tots els agrupaments republicans que actuen en la nostra terra.

Si aquest propòsit hagués sigut possible, potser si que valia la pena de totes aquelles discrepàncies, com una mena de dolorós cauteri que s'apliqués a una ferida perillosa, però nosaltres duptarem des del primer moment de la possibilitat d'obtenir-se i ens sembla que avui ha quedat demostrada la seva impossibilitat tal com l'havíem previst.

Amb aquestes eleccions no s'han disminuït per a res les forces del partit radical, amb tot i que'ls seus mateixos prohoms, comensant pel propi Lerroux, han portat la campanya amb indiferència poques vegades vista i amb que no s'ha arribat per part del partit als extrems d'entusiasme d'altres vegades, i en canvi els èxits propagandistes d'En Domingo i totes les saramalles de moralització del "Bloc" no li han fet guanyar cap lloc sobre aquell ni augmentar un sol sufragi.

Ben entès que aquesta era la causa essencial de l'existència del "Bloc" i la finalitat que's perseguia, acceptant, com no podem menys d'acceptar, que no hi juga en l'actitud d'aquests elements cap interès exclusivament personalista, és de suposar que a hores d'ara ja s'hauran convenut de l'error de la política que s'han emprès, sobretot de la seva inutilitat, i que hauran de convenir amb nosaltres que l'únic procediment pràctic i eficaç per arribar aquella normalització i, consegüentment, al triomf dels ideals republicans a Catalunya, no està pas en aquestes renyines de resultat tan funestament negatiu, sino en tot lo contrari.

Republicanisme Irreverent

Gairebé a tot Espanya el republicanisme ha minvat la seva força representativa, sense que l'esperit democràtic del bon poble pugui dir-se que sofrixi altre trasbals que'l l'imposen les confuses actituds diverses dels seus innombrables sacerdots.

Potser des de la Restauració mai les forces populars republicanes han anat més desgavellades que suara, potser mai en el camp de la democràcia, una malura ha persistit i s'agreuat amb la perllongació i la intensitat d'aquests temps d'error. També els socialistes s'han retirat, però és que'ls socialistes estan pagant la seva culpa d'haver-se deixat arrossegar per la turbulència.

Quan els valors polítics tronellaven sobre l'erm infinit de l'ideal i del fervor, els socialistes podien haver fecundat amorosament la terra; si no tenien aquesta voluntat austera i ideal, més els hagués valgut mantenir-se en l'antiga, en l'orgullosa solitud... Ara potser no hi hagi res d'una absoluta puresa ideològica en el terreny de les democràcies.

Com les dones febles de cos i d'esperit no poden fer concessions d'austeritat sense tancar-se desseguida, tampoc és de prudència fer-les en el terreny dels ideals frevol i inconsistentes... Les galanies polítiques dels republicans podien haver purificat l'ambient d'Espanya, si els òrgans principals de l'idealisme democràtic haguessin tingut més força virtual que tot allò amb que convivia en intimitat... El virtuos que no ho sigui, molt té al davant un gran risc si vol emancipar consciències prostituides... Al cap d'uns quants d'anys d'alienar amb el règim, el republicanisme ha contret tots els afrosos vicis del règim...

No's mou avui un esperit orgànic, sino trauzitori, el pintoresco de les carnaves de gitano, de les tribus errabondes i intrascendents... Si en l'ordre governamental s'ha de tancar el sepulcre del Cid, en l'ordre de la democràcia s'ha de tancar ben fort la caixa dels liris, que és també una caixa de morts... Res de nou hem sapigut donar al poble. Li hem fet perdre la confiança en tot lo que l'envolta i no hem sapigut inspirar-li la con-

fança en si mateix... I encare després ens hem venut la confiança que li mereixíem.

Res que cansi l'ànima tant com això. En l'orientació republicana no s'hi van pas estabilitat, però tampoc canvis que obreixin a una llogia essencial...

Però l'ànima del poble té la virtuosa força que cal per a redressar-se; la força que potser no hi ha en els que presideixin els seus destins.

La coalició republicana de Badalona

Sapiguda és l'actitut que's nacionalistes republicans de Badalona han adoptat en les passades eleccions.

Atenent la situació dels partits republicans de Barcelona, els nacionalistes republicans de Badalona proposaren que de les eleccions se'n encarregués la coalició republicana de aquella ciutat, les Junttes Municipals de la qual nomenarien els candidats que's procuraria fossin ben rebuts per tots els partits republicans de Barcelona.

Malgrat la bona fe dels barcelonins i la voluntat que posaren en conseguir que la seva iniciativa prosperés, no va poder-se arribar a un acord i allavors els nacionalistes republicans de Badalona determinaren anar al retraïment en les passades eleccions provincials.

Però això res volia dir que significués una ruptura de la coalició republicana de Badalona. Aquells brava lluitadors contra el caciquisme, amb la majoria al llur costat, seguiran la seva tasca admirable dins de l'Ajuntament de Badalona. Això no ho diem sense falta de fonament puix en un miting celebrat a aquella ciutat En Lerroux va confirmar-ho.

I per si no hi hagués prou motiu p a justificar el que diem, copiarem del periòdic «Acció» de Badalona alguns paragrafs de la relació dels fets que amb motiu de les eleccions s'esdevingueren, que ha aparegut en el seu darrer número.

Diu així:

«Al donar per acabat el seu comés la U. F. N. R. considera un dever sagrat expressar una vegada més la seva fe en la COALICIÓ REPUBLICANA, de Badalona. Causes purament circumstancials poden haver imposat, contra l'intima voluntat de tothom, una discrepació transitoria dels elements que la formen, però això de cap manera ha de fer més ni una engruna de la seva efectivitat. La COALICIÓ REPUBLICANA té una elevada missió a complir i l'exercitació sapiguem fer-se digna de la mateixa i sobrepasant-se a tot. És la concreció d'un viu ideal, d'un fervorós i intens desig de l'Opinió lliberal i democràtica de Badalona, i aquesta no tolerarà impuement que's malogressi i s'anul·li una obra santa d'unió que tant carinyos i amorosament va infundar i que amb tant d'entusiasme i abnegació ve sostenint les seves feus i la seva indignació justificada cauïen com llosa de plom sobre'l que's proposés lo contrari, i ella sabria novament imposar-la amb la seva força de voluntat indomable, perquè el poble republicà de Badalona de cap manera voldria veure destruit en un moment el fruit esplendorós dels seus sacrificis i dels seus treballs.

La COALICIÓ REPUBLICANA ha de persistir i persistirà! Perquè és una fonda aspiració del poble, perquè convé als interessos ciutadans, perquè és un alt exemple de germanor republicana, i perquè fins pot ésser gressol on se forgi la definitiva unió de tots els republicans. Que tant dobó això sia demà i les noves lluites ciutadanes es trobin a tots plegats sota els d'una mateixa bandera i defensant un sol ideal de la Patria i l'libertat!

«Pensin tots els republicans que no hi ha ningú que desitgi el rompiment de la «Coalició Republicana», que aquesta representa una cosa molt superior a lo que demà va a ventilar-se, i que'ls suprens interessos de l'ideal i de la ciutat estimada exigeixen i imposen la seva efectiva continuació.

Els organismes directius dels partits coaligats ho han declarat públicament per medi de la paraula escrita i de la tribuna pública. Dijons mateix un apreciat amic, regidor radical, tingué eloqüents parrafades defensant aquest sac criteri. Cal doncs que tothom se concentri i otegui en lo més fondo del seu pit exaltacions inoportunes i injustificades, i cal que ni aparentment la cordialitat es vegi rompuda entre'ls germans en republicanisme. I aquest prec que a tots fem en general, el dirigim amb més força i insistència als amics federals nacionalistes de la nostra ciutat, amb la creença de que veurán en nosaltres, al menys una autoritat que en altres ocasions la nostra modestia no'ns permetia expressar ni tant sols invocar.

Ara, que tothom compleixi lo que cregui el seu deure, lo que la seva convicció honrada li dicti, lo que la seva consciència reflexiva el imposi!

L'autonomia irlandesa

El Parlament britànic acaba de donar un nou aplaçament al trascendental problema de l'home rule irlandès, o sigui la concessió de l'autonomia política a Irlanda. Convé precisar bé el punt de mira en que s'han col·locat el Govern, els nacionalistes irlandesos i els rebels de l'Ulster.

Abans que tot és de remarcar el fet de que, en temps de guerra, en una època en que totes les valors de l'Imperi britànic van posar-se en servei obligatori, el Govern anglès no vacilla en plantejar clarament un debat sobre una qüestió que tant ha apassionat l'opinió britànica i el poble irlandès. Aquest fet contrasta molt amb l'actitut que'l comte de Romanones va adoptar quan la discussió del

EL CULTIVADOR MODERNO
Notariat, 2, principal
Teléfono 3.699. A
BARCELONA

Preus de subscripció

Barcelona el mes 1'00 Ptes.
Espanya trimestre 4'50
Estranger 9

El Poble: Catala

Diari Federal Nacionalista Republicà

Butlletí de subscripció

Don _____
de _____ carrer _____ núm. _____
se suscriu per un trimestre començant e dia _____ de _____
de 1916.

FIRMA _____

NOTA: Per a suscriure's enviar el present butlletí a l'Administració d'EL POBLE: CATALA, acompanyant l'import de la subscripció en lliurança de fàcil cobrança

Sastrerías "LAS 40"

Mendez Nuñez, 1 .: Alta Sant Pere, 63 .: Jaume I, 19 .: Primcesa, 19 .: Hospital, 87



**TRAJO
o
GABAN
a mida
per a
CAVALLER
40
pessetes**



.. PREU UNIC ..

LAS MARAVILLAS DE ESPAÑA

acaba de publicar los álbumes 6.º y 7.º, titulados
La Ceruña y su provincia.
Castilla la Vieja y Extremadura.
PRECIO DE CADA ALBUM
En Madrid, 3 pesetas. ♦ En provincias, 3,50 pesetas.
En todas las librerías y en la Casa Editorial Bailly-Ballillera.—Núñez de Balboa, 21 y Plaza de Santa Ana, 11, Madrid.

Palau de Mobles

No un error no visitar aquest grandios magatzem de mobles abans de comprar. Es el que ven un 10 per 100 més barat que tots els que anuncian aquests descomptes tan grans. Aquesta casa té una gran fabrica, i per això no hi pot haver competencies. Visiteu el

Palau de Mobles

los convenceréu
AR 3 AU 3. ARIBAU, 3

Nadal

MESTRE DE BALL DE SALÓ I DELS
MÉS MODERNS
Únic que b'ofereixi ensenya
be a ballar, i que mai hag'
-ballar. C'ofereix per a una per-
sona sola o família. Lliçons espe-
cials per a senyoreses. Lliçons
per a dependents. Carrer Cegos
de la Boqueria, 2, entressol
(Junt al carrer de la Boqueria)

CICLES

SANROMA
Els més còdils
i lleugers
Telèfon 1440
Salmer 60
BARCELONA



Bodes i bateigs

Per a comprar bodes i bateigs amb gust i coòrdia, visiteu l'antiga fabrica de capes carrer Sant Pau, 38

Ebanisteria 'GIRALT'

CASA FUNDADA EN 1880

Gran assortit de mobles de tots istils i dibuixos originals i exclusius de la casa

Projectes i presupostos de moblatge decoració de habitacions absolutament

GRATIS

Unica casa que garantitza els seus mobles, per temps indefinit

EXPOSICIO I DESPATX: Canuda, 16

TELEFON 1278

PIANOS I HARMONIUMS de llugar, des de 3.410 a 15.000 pessetes Carrer del Bruc, núm. 74, entressol, 3.ª planta

Les injeccions, els lavatges, el sàndal i arbol solen retragar la cura de la purgació, semblant primer que va bé, però al deixar-los tornar al flux, i en general, sols entretenir a cura. Amb les especialitats **PARADELL** en pocs dies se logra la cura completa.

FARMACIA PARADELL Comle de l'Assa, 23 **BARCELONA**

EL REUMATISMO, LA GOTA Y EL ARTRITISMO SON VENCIDOS TOMANDO LA VERDADERA PIPERAZINE-MIDY.
GRANULADA EFERVESCENTE
La única que disuelve el 92% del ácido URICO

PROGRESO

Revista comercial hispano-americana y de exportación

Esta Revista es de gran circulación en España y en el Extranjero, especialmente en las Repúblicas Hispano-Americanas. Cuenta con inteligentes correspondientes en Cuba, Puerto-Rico, Estados Unidos, México, Venezuela, Chile, Ecuador, Perú, Costa Rica, República Argentina, Uruguay, Colombia, Paraguay, República Dominicana, Guatemala, Nicaragua, Bolivia, El Salvador, Honduras, Panamá, Marruecos (Tánger), Inglaterra (Londres), Francia (París), Portugal y otros países.

- PROGRESO -

es la Revista más conveniente para hacer una propaganda eficaz, verdadera y de gran extensión. Aparte del servicio de suscripción, anunciantes, etc., se remite gratuitamente para la mayor difusión de la propaganda de casas anunciadoras, a todas las Cámaras de Comercio, Bolsas, Círculos mercantiles, Asociaciones industriales, Ateneos, Bibliotecas, Sociedades económicas de Amigos del País, Representantes de España acreditados en el Extranjero, Vapores Transatlánticos, etc., etc.